

KATOLIK

God. II.

ŠIBENIK, 6. rujna 1931.

Broj 36.

Zamašaj vjerskoga pitanja

U područje vjerskoga problema (pitanja) spada sve, što se odnosi na konačnu svrhu čovječju. Odakle je čovjek? Da li je čovjek razumno etičko biće s neumrlom dušom, biće, koje ima odnošaja s nevidljivim svijetom te je određeno za posmrtni život? Ili je čovjek puka životinja i nalazi u zemaljskom uživanju konačnu svrhu i blaženstvo? Eto vam pitanja, što ih više manje sve vjere, svaka po svoju, rješavaju.

Pošto se prema konačnoj svrsi upravlja sve, što čovjek misli i radi, to se lako razumije, od kolike je važnosti vjera za čitavi život i duševni razvitak čovječji. Prema tome, kako nam vjera odgovara na gornja pitanja, udešava se uzgoj i usavršavanje čovjeka. Prema tomu biraju se sredstva za postignuće čovječje svrhe i blaženstva.

Opredjeljujući konačnu svrhu, vjerski momenat zaprema čitava čovjeka i sve prilike osobnoga i javnoga života. Vjera, odnosno bezvjerstvo, daje osnovni pravac čovječjoj misli i snagu njegovoj volji. Ona mu postaje stanovištem, s kojega

sve drugo sudi i promatra. Vjerski nazor utiskuje pojedincu, kako i čitavim narodima, duševni biljeg, koji ostaje neizbrisiv kroz stoljeća i stoljeća. Ukratko: Vjera vrhovno upravlja sa svime, što obuhvaćamo riječima „znanost i umjetnost, čudorednost i uzgoj“. Vjera je alfa i omega, početak i svršetak, čovječjega htijenja i rada.

Dapače čovjek prirodnim neodoljivim nagonom teži za nekim apsolutnim, kao što mora da nužno teži za blaženstvom. U tom smislu je vjera čovjeku prirodna nužnost, koje se nipošto ne može otresti niti joj se ukloniti. Čovjek naprama problemima, koji su predmetom vjere, ne može ostati indiferentnim, ravnodušnim. Ove valja da on kako tako, po što po to riješi. Pa bilo da se čovjek, zadržujući od onoga, što veli razum, odmetne od Boga te se povede za ciljem, koji prija nagnuću pokvarenoga srca, to će ipak prije ili kasnije volja prisiliti razum, da traži logičnih razloga, kojima se, ma bilo samo prividno, opravdava težnja za novim ciljem. Nestalna je volja, nemirno je srce, do-

klagod se nije zaustavilo u kojem mu drago apsolutnom razlogu. Iz ovoga razloga tvori si nevjernik, kao što vjernik iz objavljene vjere, svoje poimanje o svijetu, o životu, o svrsi čovječjoj. Iz njega izvodi pravila, prema kojima udešava svoj rad. Na nj isto tako sve svodi i on mu je alfa i omega, početak i svršetak, nastojanja. On mu zaprema mjesto božanstva.

Čovjek valja da ima ma koji mu drago apsolutni metafizični oslon, da stoji na kojem nepomičnom tlu, odakle mu niče, kako bilju iz zemlje, duševna snaga i život.

Ono, što smo htjeli ovim člankom dokazati, jest, da vjerski nazor, makar bio negacija svake vjere, jest nešto, čijim se utjecaju čovjek apsolutno ne može oteti. Ovo nešto pače tako zavlada čitavim čovjekom, da daje pravac svemu mišljenju i htijenju te neodoljivo utiskuje svoj biljeg svemu duševnom smjeru. To treba dobro imati na umu baš sada, kad neka naša prosvjetna i odgojna društva hoće i kušaju da razviju svoj prosvjetni i odgojni rad, u našem narodu, napose među našom omladinom, tom našom uzdanicom, potpunoma

Euharistija i žena*)

Jednoga sparnog i sunčanog dana sjeo je Krist, sav umoran od puta, kraj izvora. Bio je žedan i želio je, da mu netko vode zahvati. I gle dođe pred njega jedna žena sa vrčem, a on je zamoli vode. Kad se žena začudi, što on u nje Samaritanke vode traži, reče joj Krist: „Da ti znaš, tko ti govori, ti bi zaiskala u njega, i dao bi ti vode žive . . . . Jer koji pije od vode, koju ću mu ja dati, neće ožednjeti do vijeka.“

Što je Krist mislio pod živom vodom, koju On svojim daje? Mislio je na bujicu milosti, što se po sakra-

*) Govor gđice Marije Stanković, profesorice iz Zagreba, na javnom zborovanju 26. VII. 1931. prilikom euharistijskoga kongresa u Šibeniku.

mentima ulijeva u duše vjernih. Sigurno je pak u taj momenat naročito mislio na onaj sakrament, u kojem On sam dolazi, da vjernoj duši milosti nosi, a to je sakrament presvete Euharistije, sakrament Ljubavi, sakrament, u kome je jelo i piće, s kojega ne možemo ni ogladnjeti ni ožednjeti.

Žena Samaritanka nije Krista pravo razumjela, ali su ga zato razumjele tisuće i tisuće žena, od prvih vijekova kršćanstva pa sve do danas. Gdje su našle srčanosti one nježne djevice, što su u rano jutro uz životnu opasnost išle u katakombe, da pribivaju nekrvnoj žrtvi? U Euharistiji, u euharistijskom Bogu, koji ih je u mračnim prostorima katakomba čekao u obliku kruha. Gdje su našle jakost tisuće i tisuće žena

i djevojaka, što su zazivajući ime Isusovo umirale u arenama na najgrozniji način? U Euharistiji, u Bogu, koji je kao čovjek dao najsavršeniji primjer stradanja i trpljenja. Otkuda su crpile svoju mudrost tolike učene redovnice srednjega vijeka i renesanse, čija djela još i danas imaju svoju naučnu i književnu vrijednost? U Najvećoj Mudrosti, u euharistijskom Kralju. Pa i dalje kroz vijekove žena je uvijek tijesno živjela s euharistijskim Spasiteljem. Promatrajući Njegov lik, pun ljubavi, učinila je ona herojska djela na karitativnom polju. Poput Njega, Najsavremenijega Pedagogoga, radila je ona u školi i čitave generacije odgojila u katoličkom pravcu. Njega gledajući radila je u tihom domu i duše svoje djece pripravljala na onaj sretan čas,

zazirući od svake vjere i vjerskog utjecaja. Vjera im nije ishodište svega htijenja i rada. Tim svojim ateističkim i bezvjerskim stanovištem upadaju u sudbonosnu zabludu, da tim faktično ne poznavaju Boga, za kojega je čovjek u prvom redu stvoren, niti rade s Njim, te niječu svaku vjeru.

Zato baš mi katolici iz dna duše osuđujemo takva društva i takav njihov prosvjetni i odgojni rad. Zato baš neprestano upozorujemo sve svjesne

katolike, napose sve katoličke roditelje, da od takvih društava, dok stoje na tom ateističkom i bezvjerskom stanovištu, drže što dalje svoju djecu. Mi hoćemo vjerski, katolički uzgoj naše djece! To je naše sveto pravo, to naš zahtjev! Za to ćemo se boriti, dok u tome ne uspijemo. U tom pogledu ne trpimo nikakvoga narivavanja ni ograničavanja ovoga svoga svetog prava i svoje slobode!

Jugoslavenski slobodni zidari u službi fašizma*)

JUGOSLAVENSKI SLOBODNI ZIDARI

Jugoslavenski slobodni zidari su organizacija inteligenata, koja se svim silama i na svaki način, koji vodi k cilju, bori, da si prisvoji svu i isključivu vlast na političkom, gospodarskom, kulturnom i socijalnom području u ovoj državi i da tada neograničeno svuda širi svoje bezvjerske ideje. Karakteristična oznaka njezine borbe svuda, pa i kod nas, je svijesno razvijanje najvećega protekcionastva, kojim unapređuju sve, koji im služe, a bezobzirno potiskuju sve, koji se ne daju pod njihov jaram. Već smo više puta pisali, kako ta svemoćna organizacija djeluje sasvim protivno od ideja tolerancije i pravednosti, što ih je nastupom ovoga stanja proglasilo samo Nj. V. Kralj idejama vodilicama svoga režima. Pokazali smo, kako njezin rad

*) Prenosimo ovaj članak iz dakovačke „Narodne Obrane“ br. 29. od 18. VII. t. g. radi njegove aktuelnosti i važnosti, kao i velikog interesa, što ga je pobudio u našoj javnosti.

kada će se po prvi puta mala bijela Hostija spustiti u nevina srca. A kada je uslijed promjene socijalnih prilika zašla žena u javnost i javni rad, i tu je svijesna katolička žena neprestano gledala u Onoga, koji je prvi shvatio vrijednost njezine duše i njezinoga ženstva, jer je i sam imao Majku.

U Euharistiji tražila je svoju snagu sv. Ivana od Arka, kada je vodila bojeve za oslobođenje svoga naroda. Od euharistijskoga Spasitelja tražila je savjeta sv. Katarina Sijenska, kada je trebalo braniti Crkvu i Papu. Slušajući kucaje euharistijskoga Kralja sv. Margarita Alakok donijela je svijetu pobožnost Presvetom Srcu Njegovom. Samo ljubav prema Euharistiji potaknula je svetu redovnicu Julijanu iz Lieža u Belgiji, da daje svećenicima

svijesno ometa umirenje i sređivanje prilika u državi i kako izaziva nezadovoljstvo u najširim slojevima naroda. Može se već sada kazati, da je ta danas još moćna organizacija predmetom najveće mržnje u svim slojevima naroda, kod Srba, Hrvata i Slovenaca.

U SLUŽBI FAŠIZMA

Naši su slobodni zidari zadnjih godina u svojoj štampi žestoko napadali fašizam kao organizaciju, koja neprijateljski ugrožava našu državu. No otako je izbio spor između Vatikana i fašizma, sva se naša slobodno-zidarska štampa, a i ostala štampa, koja stoji pod utjecajem slobodnih zidara, stavila najednom na stanovište Mussolinija i s otvorenom radošću odobrava nasilja fašističke vlade protiv Katoličke Akcije i protiv Pape.

Otkuda najednom te simpatije naših masona za fašizam?

Treba znati, da je fašizam čedo talijanske framasonerije. On se istina

inicijativu, kako bi se u crkvenu godinu uvela nova svetkovina — Tijelovo — svetkovina euharistijskoga slavlja. Pobožna Marija Tamisiè bila je najodlučnija pobornica za prvi euharistijski kongres u Lillu u Francuskoj pred 50 godina. Tako je u svim katoličkim zemljama, među ženama sviju slojeva, vremena, nacija.

A zar kod nas Hrvata ne postoji ta tijesna veza između Euharistije i žene? Prvi molitvenik hrvatski izdaje jedna žena — Katarina Zrinjska. A zar nisu baš ovdje, na ovom svetom i časnom tlu, na tlu stare hrvatske države, u Krešimirovom Šibeniku, već prije toliko stotina godina živjele koludrice, koje su svoje živote posvetile euharistijskom Kralju? Ili zar nisu bile pune euharistijskoga duha one hrvat-

kroz neko vrijeme nezahvalno i nepokorno protiv nje buni i ne da joj utjecaj na vlast u Italiji, ali duh, kojim još mnogi fašisti dišu, duh je masonerije. Kad je fašizam htio da se otrese tutorstva slobodnih zidara i kad je stao da se približava k Crkvi, štampa talijanske masonerije ga je napadala kao svoga najvećeg neprijatelja. No sada, kada je izbio oštar sukob između fašizma i Crkve, zaboravila je i oprostila talijanska masonerija grijeha toga razmetnoga sina i ponudila se, da mu pruži svoju najveću pomoć u borbi protiv Crkve.

Svakako je značajno, da je danas protiv fašističkoga nasilja nad savjestima zajedno s Papom ustao ne samo cio katolički i kršćanski svijet, nego i cjelokupna liberalna, pa i socijalistička štampa uz najrjeđe izuzetke. Zato je onomu, koji ne pozna naše prilike, upravo nerazumljivo, kako može naša liberalna štampa da brani to nasilje i da se otvoreno stavi na stranu fašizma. Cjelokupna pa i liberalna štampa Francuske, o kojoj smo politički ovisni, izjavljuje se odlučno za Papu protiv Mussolinija i označuje ovu borbu fašizma sa Crkvom kao predzadnju fazu fašizma pred rasapom. Kako je moguće, da naša liberalna štampa protiv pisanja savezničke štampe daje svojim pisanjem moralnu potporu fašizmu? To je još začudnije, kada se zna, da je spor između fašizma i Vatikana nastao baš radi poznate okružnice nadbiskupa Bauera i jugoslavenskoga episkopata, koji su žigosali postupak talijanske

ške žene, koje su slale svoje sinove u boj protiv nekrsta, da spase po njima katolicizam našega naroda i čitave Evrope?

A danas? Nije li i danas među našim ženama tako? Jest, jer naša žena dobro zna, da je Euharistija — kruh anđela, najjači čuvar njene čistoće, toga fundamenta sretne porodice, sretne države, sretnoga društva. Naša žena zna, da samo euharistijski Krist može da u njoj razvije smisao za žrtvu, koju poziv žene u ljudskom društvu u velikoj mjeri traži. Naša žena zna, da je Krist najveći branitelj njenih prava u obitelji i javnosti, On prvi feminist u dobrom smislu te riječi, koji je djevicu i majku stavio na najveći pijedestal u ljudskom društvu.

Pa ipak moramo priznati, da se

vlade prema slavenskim, a i prema talijanskim katolicima, a sv. Otac nije htio da ih na zahtjev Mussolinija desavuiru. Još je gore, što naša štampa daje moralnu pomoć fašizmu, koji je poznat kao nosilac mržnje na naš narod, koji uništava bezobzirno naše sunarodnjake u Italiji i odgaja talijanski narod za rat u prvom redu protiv naše države. No najgore je, što ta štampa bezumno daje fašizmu svoju pomoć sada, kad on cijeli spor s Vatikanom označuje kao potaknut iz tudine, t. j. iz Francuske i Jugoslavije, i cio taj spor iskorišćuje, da probudi u talijanskom narodu, ako je moguće, još veću mržnju protiv naše države.

Tim, što naše obavještajne agencije, koje hoće da odlučno utječu na javno mnijenje u našoj državi, i o njima ovisna štampa ovako potpomažu fašizam, dok on i tu pomoć iskorišćuje protiv naše države, čini ta štampa ne samo štetno, nego u sadanjim prilikama upravo protudržavno djelo i djelo protiv našega naroda.

Kako se može razumjeti takvo pisanje naše štampe?

Uza sve mijenjanje taktike postoji tu jedna logika. Tu štampu vodi uvijek mržnja na katolicizam, ali osim toga ona piše tako, jer stoji u savezu i prijateljstvu sa talijanskom framasunerijom. Njezina ovisnost o talijanskoj framasuneriji tako je velika, da ona ne samo nastupa jedinstveno sa talijanskom framasunerijom, nego je njoj za ljubav spremna da radi i pro-

tiv interesa svoga vlastitoga naroda. Ona je radi toga savezništva žrtvovala Italiji već Istru, Goricu i Trst. Ona se zalagala za fašizam, dok je to god činila talijanska framasunerija. Ona i sada radi framasunskoga bratstva brani fašizam na štetu našega hrvatskog i slovenskog naroda, pa i na štetu cijele države. Ove tvrdnje dokazat ćemo iz samog službenog glasila slobodnih židara „Neimar“ (Zidar), koje izlazi u Beogradu.

Od boljševizma k svećenstvu

Pobožni dominikanac O. Genaz otčitao je nedavno svoju prvu sv. Misu u švicarskom gradiću Friburgu. On proizlazi iz redova boljševizma. O. Genaz bio je pred deset godina vrlo istaknuti vođa švicarskoga socijalizma. Bio je i predsjednik udruženja socijalističke omladine g. 1920., baš prije ulaska u katoličku Crkvu. Osobito je bilo ganutljivo, kad je mladi svećenik podijelio sv. pričest glavnom uredniku jednoga ženevskog lista, prvašnjem svom drugu u boljševizmu, a kasnije drugu u obraćenju.

Propast ruskoga naroda

Dva velika zla prijete ruskom narodu — jer boljševizam nema moralne snage, da se opre strastima — a to su alkoholizam i slobodna ljubav. Da se ovakva nasilnička vlada može dalje uzdržati u Rusiji, treba pokvariti mase, i u tome, kako se čini, dobro uspijevaju!

Potrošak rakije (vodke), koji je u god. 1923/24. bio od 10 milijuna

litara, u god. 1926/27. povećao se na 387 milijuna litara a u god. 1927/28. narastao je na 492 milijuna litara.

Ove statistike prikazuju službeni proizvod, a ne spominje se privatna produkcija, koja sigurno opet iznaša mnogo milijuna litara. U nekim pokrajinama učitelji vele, da 90% djece piju alkohol i da 34% su već pravi pijanci.

Što se tiče slobodne ljubavi, živinski nagonima čovjeka dana je potpuna sloboda. Dakako da u ovakvim prilikama na duše u miru, obitelj se ruši, sramotne bolesti strahovito se šire, a narodne snage nestaje! Žene, koje može svaki čas da ostavi čovjek, eda izabere drugu, neće da budu majke. Po gradovima i po selima širi se običaj, da se ubiju djeca još prije, negoli ugledaju Božje svjetlo. Zakon dozvoljava majkama, da se mogu riješiti djeteta, kad im je na teret. Kazneni zakon (§ 140) kažnjava samo tada, ako je ubojstvo bilo učinjeno od neliječničke ruke ili ako je bilo izvršeno u „nezdravim prilikama“!!

Eto, kamo su došli ljudi, koji ne priznavaju Boga i Njegove zapovijedi! Čine djela, što ih ni životinje i krvoločna zvjerad ne rade!

Liječnik uzor-katolik

Pred četiri godine umro je u Napulju dr Josip Monati, liječnik i profesor na sveučilištu. Prije svakoga svog rada i prije negoli će pohoditi bolesnike, pošao bi u crkvu, da sluša sv. Misu i da se pričesti. Još kao mladić bio je vrijedan liječnik i glasovit profesor, a

uza sav euharistijski žar naših žena s jedne strane opaža veliki nehaj i nemar drugih žena. To nije ni čudo, jer je nivo današnjega društva vrlo nizak. Intelektualne zablude, socijalna razvratnost, materijalizam i pohlepa za užicima, kruti egoizam, razne moralne nestranoosti — to su karakteristike savremenoga društva. Nije čudo, da one i na ženu djeluju. Vidi se to po shvaćanju današnjih žena, kojima je sve prije negoli dužnost. Nečedna obilježja savremene mode ne mogu se spojiti sa čistoćom, koju treba da žena nosi. Nedostatak stidljivosti, napose na kupalištima, sigurno je jedan od teških uzroka današnje moralne dekadanse. Težnja za užitkom, za neomeđenom slobodom u uživanju dovela je ženu do toga, da se odriče dužnosti maj-

činstva i da zaboravlja na svoj upliv u domu i izvan njega u katoličkom smislu. Pa ipak o ženi i njenom držanju mnogo toga u svijetu ovisi. U domu i u javnom životu. I zato mi kažemo: Hoćemo li, da naš hrvatski narod ostane vjeran svijetloj svojoj tradiciji, katoličkoj svojoj prošlosti, to mnogo ovisi baš o ženi, o majci, o djevojci. Žena je po prirodi moralnija od muškarca, ona lakše ponire u svijet vrhunarnoga. I zato baš žena treba da je danas, u vrijeme gruboga materijalizma i egoizma, barjaktar čistih katoličkih načela, svjetionik vrhunarnoga katoličkog života, etički uzor muškarca. Bog je jednom za djelo spasenja trebao ženu, čistu i poniznu djevicu iz Nazareta. I danas On treba ženu, da po njoj spasi svijet, ali samo

čistu, karakternu, euharistijski odgojenu ženu.

I zato danas popodne, kada će euharistijski Spasitelj proći u slavlju po ulicama ovoga starog hrvatskog grada, sjetite se, drage žene i djevojke, da upravo po vama može doći spas našem narodu. Bile vi učene ili neuke, školovane ili neškolorane, radile vi ili u kući ili u javnom životu, bile vaše ruke težački žuljevite ili gospodski njegovane, sve ste vi zvane, da budete svjetionici, stupovi katolicizma u našim obiteljima i u našem narodu. Po vama, nježne djevojčice, po vama, ponosne djevojke, po vama, razborite žene, po vama, časne starice, trajno će zavladati u našem hrvatskom narodu euharistijski Krist, kome neka je slava u sve vijekove vijekova.

nije se stidio klečati u crkvi, slušati sv. Misu i pristupati sv. pričesti.

Treba da se svi ugledamo u taj sjajni primjer te da i mi svi postanemo uzor-katolici, koji se ne će nigdje stidjeti svoje vjere i koji ne će nikada zanemariti svoje vjerske dužnosti.

Protiv javnoga nečudoredja

Pruski ministar unutrašnjih djela razaslao je svim policijskim vlastima okružnicu, u kojoj naređuje, da bezobzirno nastupe proti besramnim slikama po izložbama i lokalima za zabavu. Ministar upozoruje, kako razni časopisi, pa i knjige i biblioteke nastoje, da svrate na se pozornost, nadu pretplatnike i abonente baš besramnim slikama. Jednako prostački špekuliraju spolnom sklonošću razna zabavišta, koja u svojim izložima i lokalima izlažu slike, što propagiraju do skrajne nečednosti kult golotinje. U svakom tom slučaju mora policijska vlast smjesta uredovati i pobrinuti se, da se slike bezodvlačno odstrane, ako treba i silom. Vlasnicima lokala dostavi se ponajprije opomena, zatim se povede protiv njih redoviti postupak i oduzme im se koncesija.

Slična odluka i, što je glavno, njezina stroga odredba bila bi i kod nas vrlo poželjna i na mjestu, jer je uistinu žalosno i sablažnjivo vidjeti po javnim mjestima i izložima toliko besramnih dopisnica, slika, revija i reklama.

Značajna činjenica

Značajna je činjenica, da je u Francuskoj zadnja Papina enciklika o socijalnom pitanju „Quadragesimo anno“ naišla na nepodijeljeno priznanje u svim krugovima od ljevice do desnice.

Urednik pariskoga ljevičarskog lista „Cahiers Bleus“ („Plavi spisi“) o daje priznanje Papi ovim riječima: „Papa je u enciklici s mnogo snage analizovao svjetski položaj. On je optužio ekonomsku diktaturu kapitalizma.“ Urednik pak glasila francuske demokratske pučke stranke ovim povodom piše: „Enciklika „Quadragesimo anno“ veličanstven je dokument. Njezino ocjelodanjenje biće jedno od najvećih djela pontifikata Pija XI. i

povijesti savremene Crkve. Papa je u njoj prikazao gospodarsko stanje svakom jasnoćom pogleda i gospodstvom sudova, da zadivljuje i ljevičarske listove. Iza enciklike „Rerum Novarum“ Lava XIII. enciklika „Quadragesimo anno“ Pija XI. označuje katolicima put za budućnost. Ako se oni hoće za nj odlučno angažovati, onda se posljedice takva pokreta mogu predvidjeti. Štoga se cogodi, gesta je Papina odlučna. Kad se svjetionik ovakve sile užge, svejedno je, kad će lađe izaći na široko more. Glavno je, da svjetionik svijetli. K njemu će se prije ili kasnije obratiti pogledi.“

Smionost i ljepota misli ove Papine enciklike, ne mogu a da ne zadržive i manje upućenoga čitaoca.

Iz katoličkoga Šibenika

PETNAESTA NEDJELJA PO DUHOVIMA. U nedjelju 6. t. mj. je XV. nedjelja po Duhovima. Dok je vremena, činimo dobro, osobito braći u vjeri! Prvi kršćani razumjeli su i oživjeli ovaj poziv velikoga revnitelja za vjeru. A mi? U što trošimo svoje blago i svoju brigu? Revnujemo li za vjeru pomažući slabe, bolesne i siromašne katolike, katolička društva, istinsku katoličku štampu, katoličke misije? Ili radije pomažemo svjetske stvari? Sv. Pavao poziva nas danas, da vršimo djela milosrđa, ali ne samo tjelesna, već u prvom redu duhovna. Nastojmo osobito, da po primjeru Spasiteljevu uskrisimo bližnje naše, osobito mladež, od smrti grijeha i opacine. To je nauk današnje poslanice i sv. evanđelja.

DAN BL. NIKOLE TAVELIĆA, konventualca-mučenika, našega građanina, slavi se u Šibeniku u stolnoj crkvi sv. Jakova i u crkvi sv. Frane u nedjelju 6. t. mj. U stolnoj crkvi sv. Jakova biće ujutro u 5 sati pjevane lekcije, a u 5³⁰ sati pjevana sv. Misa. Zatim će biti tihe sv. Mise u 8 i u 9 sati. Svečana pjevana sv. Misa biće u 11 sati. Popodne u 5¹⁵ sati biće po gradu ophod sa kipom svečevim, a zatim blagoslov sa Presvetim.

MALA GOSPA. U varoškoj župskoj crkvi započela je devetnica u čast Male Gospe. Pobožnost počinje svakoga dana popodne u 6.30 sati. 7. t. mj svečana je večernja u 7 sati popodne. U 8 sati je čarobni vatromet i koncert „Šibenske glazbe“. Na dan Male Gospe u 5 sati ujutro su „lekcije“, tiha sveta Misa i pričest vjernika. U 6 sati svečana sveta Misa. Od 7 sati do 10 sati tihe svete Mise na oltaru Male Gospe. U 10 sati svečani pontifikal našega preuzv. gosp. biskupa. Preko pontifikala pjevaju četveroglasno Misu od Johs. Schweitzer-a pjevači „Kola“. Dirigira o. fr. K. Sirov. U 5 sati popodne tradicionalna procesija sa čudotvornom prilikom Varoške Gospe.

ZAJEDNIČKA PRIČEST KRIŽARICA. Sve Križarice i Male Križarice imaju zajedničku sv. pričest u nedjelju 6. t. mj. u 6¹⁵ sati ujutro u crkvi sv. Ivana.

Briga za katoličku mladež u Austriji

Briga za katoličku mladež jedna je od najvažnijih grana Katoličke Akcije. U Austriji je ova briga povjerena u prvom redu društvu „Frohe Kindheit“ (Veselo Djetinjstvo). Društvo je u vremenu od 6 mjeseci broj svojih mjesnih podružnica (Ortsgruppen) od 106 povisilo na 125. U 106 podružnica koncem g. 1930. bilo je 11 hiljada djece. Godine 1930. društvo je izdalo u svoje svrhe 596.000 šilinga (4,768.000 dinara). Važna materijalna pomoć za društvo je tako zvan „dječji groš“, koji je od nekoga vremena uveden kod svih austrijskih katolika.

NAJMILIJIA SVETKOVINA CRKVE SV. LOVRE. U ovoj crkvi slavi se 13. t. mj. obilježena svetkovina „Gospe od Milosti“. Kao i prošlih godina, tako će i ove godine na čast Njezinu biti devetnica, koja počinje 4. t. mj., t. j. u prvi petak, navečer tačno u 7 sati. Svaku večer poslije devetnice biće blagoslov sa Presvetim. Da se što ljepše i svečanije proslavi ovaj blagdan Gospin u Njoj posvećenoj godini, zadnje tri večeri; 10., 11., 12. t. mj. i na sam blagdan držaće propovijedi O. Stjepan Rađe, gvardijan u Rabu.

IMENOVANJE. Preuzv. biskup imenovao je mladomisnika vlč. don Rafaela Benamati dušobrižnikom Kožina i eskurentom Petrcana. Ovom prilikom želimo mu od Boga mnogo svijetla i obilje potrebitih milosti, da svome stada bude uistinu dobar pastir, pastir po Srcu Isusovu, kakvih danas silno trebamo.

OTVOR DRŽAVNE REALNE GIMNAZIJE. U subotu 12. t. mj. službom Božjom, koja će se održati u stolnoj crkvi sv. Jakova u 8 sati ujutro, otvara se nova školska godina pri mjesnoj državnoj gimnaziji. Stoga se do toga dana moraju svi daci naći u Šibeniku. Redovita obuka počinje u ponedjeljak 14. t. mj. Ravnateljstvo biskupskog sjemeništa moli sve vlč. župne urede, da obavijeste sve sjemeništarce, da najkasnije do petka 11. t. mj. ujutro moraju svi stići u Šibenik i prijaviti se u sjemeništu.

SAT KLANJANJA. U četvrtak 10. IX. t. g. običajni tjedni sat klanjanja u stolnoj bazilici sv. Jakova počće u 6¹⁵ sati uvečer.

Dobre knjige

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA G. 1932. Već je dotiskan i raspačava se. Kao svake godine, tako i ove lijep je izvana i iznutra. Ove godine resi ga nova naslovna slika, koju je krasno izradio naš umjetnik Gabriel Jurkić, Sarajevo. Pa kako je ovogodišnji Kalendar lijep istom iznutra! Pun je najprobranijega dušobudnog štiva, sav išaran lijepim slikama. Od slika ističu se osobito ilustracije g. Gabrijele Jurkića i gđice Zdenke Sertić, Zagreb. Cijena Kalendaru Din 10. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. pp. 147.

KATOLIK izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata din 30. — Za inozemstvo dvostruko — Oglasi po naročt. j tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIĆ, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinao 17. — Stampa: Pučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić